

alleen voert tot het volle licht. Ik bedoel: de weg van het geloovig berusten.

Een andere maal schreef ik: Een kind en leed, ze hooren niet bij elkaar.

Nu zeg ik: Het is verwonderlijk en voor anderen vaak beschamend, hoe gemakkelijk soms kinderen het leed stellen in 't licht der eeuwigheid. Niet redeneerend, natuurlijk, maar kinderlijk geloovend.

In het maandblad „Het Kind” werd de kwestie: „Het kind en de dood,” eens van vele kanten bekeken. Er werd veel goeds en veel waars over gezegd. Maar het kleine meisje, dat niet mee wou zingen: „Onder moeders paraplu,” omdat dit niet kon, want: „Mijn moedertje is in den hemel,” was toch eigenlijk veel verder dan al die wijze dames en heeren.

Worden als een kind.

Dat is ook hier de eenige weg.

Een kind, dat verdriet heeft, gaat er mee naar vader of moeder. Tenzij er in dat kind iets gebroken is. Iets van het mooie, natuurlijke vertrouwen in zijn ouders.

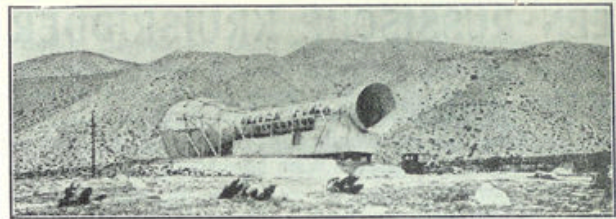
En wat willen wij, wanneer we Christenen mogen zijn, anders doen, dan met ons leed, met onze nooden en zorgen, vluchten tot den Vader?

Dan is het niet meer allereerst een vraag van aanvaarden of berusten, nog minder van verbijten, dan is het alleen maar meer een kwestie van gelooven. En dan volgt al het andere vanzelf. Misschien eerst maar enkel het aanvaarden; dan het stil berusten; daarna het moedig dragen. Omdat we zelf gedragen worden door de hoogste liefde.

„Kind, dat Ik liefheb, leun op Mij, leun sterk.”

Dan kunnen we ook anderen: onze kinderen, misschien onze vrienden, wellicht vreemden, helpen dragen. Omdat wij-zelf geleerd hebben, dat te leunen op God is: Hem onzen Vader noemen.

[J. M. W. - W.

EEN NIEUWE WINDMOTOR

DAT DE WIND EEN GOEDKOOPE KRACHTbron is, is ons Hollanders niet onbekend. Holland immers is het land van de windmolens... geweest! Misschien zal het eens het land worden van de windmotoren.

Een windmotor is in beginsel niets anders dan een windmolen, die een dynamo drijft en zoo electrischen stroom opwekt. Ongetwijfeld een goedkoope manier om aan electrischen stroom te komen: geen kostbare benzine of steenkool is er voor noodig! Alleen — men kan op den wind niet altijd rekenen; in tijden van windstilte of heel zwakken wind heeft men aan een windmotor niet veel. In dit opzicht verdient stroomopwekking door middel van een waterval de voorkeur; de meeste watervallen immers stroomen altijd door. In landen, die rijk zijn aan watervallen, wordt die methode dan ook reeds veel, en soms op heel groote schaal, toegepast.

Maar is er dan geen middel om de enorme kracht van den wind eveneens in het groot te exploiteeren?

Een nieuwe Amerikaansche uitvinding geeft op deze vraag een hoopvol antwoord. Ergens in Californië heeft de uitvinder het nieuwe model windmotor opgesteld, dat op de foto is weergegeven. Proeven hebben bewezen, dat deze motor op even goedkoope wijze stroom kan leveren als de waterval-kraftstations het tot dusver doen.

De machine bestaat uit een metalen koker met trechtervormige uiteinden, in 't geheel dertig meter lang en aan het wijdeste einde vijf meter in doorsnede. Deze koker rust op een stalen geraamte en kan draaien om een spil, die zich in 't midden bevindt, waarbij het geraamte over twee cirkelvormige rails glijdt. Zóó kan het toestel steeds met de wijde opening naar den wind worden gekeerd.

De trechtervorm maakt, dat ook een zwakke wind nog met groote kracht door het nauwe gedeelte van den koker blaast. In dit nauwe deel bevinden zich de eigenlijke „molenwieken;” een ventilator n.l., die door den wind aan 't draaien wordt gebracht en op zijn beurt den dynamo doet werken. Die dynamo en de verdere machinerieën zijn ondergebracht in de machinekamer onder het nauwe deel van den windkoker.

Het plan bestaat om een aantal van deze windgeneratoren door geheel Californië op te stellen op geschikte plaatsen, b.v. in bergengten, waar het vaak „tocht.” Wanneer men een reeks van deze machines op één electrisch net aansluit, dan is een voortdurende, gelijkmatige stroom te verkrijgen, doordat nooit alle toestellen tegelijk windstilte hebben.

Het toestel, dat hier is afgebeeld, ontwikkelt 150 tot 175 paardekracht. Dit is echter slechts een proef-exemplaar; de eigenlijke machine zal ongeveer viermaal zoo groot worden.

Opent deze uitvinding geen nieuwe vooruitzichten voor ons eigen aan wind zoo rijke landje?

H. G. L.

Over het kerkhof ging ik in wintertijd.

Vol was mijn hart van treurigheid.

„Alles ten doode! Het schoonste moet verderven,
Het liefste moet sterven.”

Vol was mijn harte van treurigheid

Tot schitt'rende klokjes in fleurige blijheid

Lieten hun jubelend troostlied hooren:

„Tot 't Leven herboren.”

⊠

D.

